

rigsministeren, at det ikke var sikkert, at der kom noget fra Europa-Parlamentet. Det er der altså kommet siden.

Må jeg så sige til udenrigsministeren til sidst: Jeg synes, det er lidt sølle, at talen fra udenrigsministeren mest gik ud på at mistænkeliggøre et af partierne bag. Det er da ikke særlig statsmandsagtigt og heller ikke tegn på, at man har en særlig god sag.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Altså, udvalget, som altså får en vedtagelse i Parlamentet den 14. februar, opfordrer de lande, som har iværksat nationale undersøgelser, til at afslutte disse hurtigst muligt. Vi har jo foretaget alle de undersøgelser, Folketinget har bedt om. Andre lande, står der så i rapporten, om hvem der foretager alvorlige beskyldninger om aktiv eller passiv deltagelse i relation til ulovlige CIA-aktiviteter, opfordres til at iværksætte nationale undersøgelser. Og det er jo ikke tilfældet for Danmarks vedkommende.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Nej, men det er jo så regeringens argument. Jeg synes ikke, at argumentet er lodigt, for jeg mener, at vi burde lave den undersøgelse. Men det kan jeg da forstå. Det var jo så det, ministeren kunne have sagt fra starten i stedet for at mistænkeliggøre, hvad hr. Bjarne Laustsen sagde.

Men det fjerner jo ikke, at det, sidst vi havde den her debat, var et vigtigt argument for regeringen, at det var et underudvalg, og at det ikke var sikkert, at Europa-Parlamentet var så kritisk, som vi andre forudså de ville være, og som det jo altså også viste sig at de var.

Kl. 10.30

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker udenrigsministeren ordet til det? Ja.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det var altså i et svar til hr. Steen Gade og altså ikke i min tale som minister. Det var i et svar under debatten. Så det har selvfølgelig ikke været noget vigtigt argument, når det kommer i forbindelse med en diskussion med hr. Steen Gade. Det vigtige argument er jo det samme, som jeg hidtil er kommet med: at der er lavet de under-

søgelser og der er givet de oplysninger, som Folketinget beder om, og det giver os ikke basis for at gå videre. Det er heller ikke, hvad der bliver anbefalet os, og det er heller ikke, hvad de andre nordiske lande gør.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Sidste spørger, jeg har på sedlen, er hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu er jeg et af de folketingsmedlemmer, der har stillet i dusinvis af spørgsmål i den her sag. Og jeg kan bekræfte, at vi ikke har fået svar på spørgsmålene. Vi har jo spurgt, om man ville prøve at undersøge, hvad de fly har lavet her, og intet svar har vi fået. De svar, som regeringen er kommet frem med, er kun de helt nøgterne, som vi har kunnet tvinge dem til at komme med, nemlig om flyvetidspunkter, flytyper, hvorfra og hvortil, men f.eks. ikke noget som helst om indholdet.

Jeg vil nok sige, at når hundredvis af fly er fløjet hen over os – i nogle tilfælde er de landet her – til og fra Guantánamo, til og fra lande, hvor vi ved der foregår tortur, så er det ikke at ville undersøge tingene nærmere jo et svigt af de lande, som har iværksat undersøgelser. Det er jo at svigte de lande, der har taget sagen alvorligt og vil gøre noget ved den.

Har Danmark ikke også et klart problem med det her? Må jeg bare stille ét spørgsmål: Hvordan forsvandt giftgasgeneralen, der formentlig tog til Irak, fra Sorø? Hvordan forsvandt han? Tog han SAS-fly, eller fik han et CIA-fly?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der kommer alle mulige forslag til alle mulige spændende ting, og man kan da godt lave en masse spændende undersøgelser, men der er altså ikke fra Parlamentets og Rådets side sat en finger på Danmark. Og der er givet Folketinget og Europarådet alle de oplysninger, der er bedt om.

Jeg aner ikke noget om, hvordan giftgasgeneralen er kommet til Irak.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Ønsker hr. Frank Aaen endnu et spørgsmål? Ja.